

ת"פ 8761/03/22 - מדינת ישראל נגד חמד חטיב

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 8761-03-22 מדינת ישראל נ' חטיב(עציר)

לפני כבוד השופט ארז פורת

המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשם

חמד חטיב (עציר)

גזר דין

1. הנאשם חמד חטיב הורשע, על פי הודאתו, בעבירות שיוחסו לו בכתב האישום המתוקן, שעניין חבלה חמורה בנסיבות מחמירות, איומים והחזקת סכין שלא כדין.

כעולה מעובדות כתב האישום המתוקן, על רקע מפגש אקראי בין הנאשם שנהג ברכב, למתלונן, שנהג ברכב אחר, ואשר חלפו איש על פני רעהו בנסיעה בכפרם, ביום 12/2/22 בצהריים, התקשר הנאשם למתלונן ושאלו מדוע הסתכל עליו כשחלף על פניו "בצורה לא טובה". המתלונן שלל את טענת הנאשם, ואז איים עליו הנאשם במלל בוטה כמפורט בכתב האישום, ושאלו היכן הוא נמצא. הנאשם הגיע אל מקום הימצאות המתלונן, שהיה בסמוך לביתו, כשהוא נושא עמו סכין. המתלונן התקרב לרכבו של הנאשם, אך מקץ זמן קצר יצא הנאשם מרכבו. בין השניים התפתח עימות מילולי שגלש לדחיפות הדדיות. בשלב זה שלף הנאשם את הסכין כשהיא סגורה והיכה בה בסנטרו של המתלונן כשהוא גורם לו שריטות ושפשופים בלחי שמאל. בתגובה, בעט המתלונן בשמשת החלון האחורי של רכב הנאשם וניפצה. עוברי אורח הפרידו בין השניים אולם אז פתח הנאשם את הסכין, הנאשם והמתלונן שבו להתקרב האחד אל השני ואז דקר הנאשם את המתלונן בגבו דקירה אחת שבעטיה פונה באמבולנס לבית חולים, שם אושפז למשך שמונה ימים והועבר למסגרת שיקומית כשהוא סובל מתחושת נימול ברגל ימין והליכה שאינה יציבה.

2. הנאשם הודה, כאמור, בעבירות שיוחסו לו, בטרם נשמעו ראיות בתיק.

עברו הפלילי של הנאשם נקי.

3. מתסקיר שירות המבחן שהונח בפני עולה כי הנאשם כבן 20, והוא הביע בפני שירות המבחן עמדה קורבנית, לפיה המתלונן התגרה בו, ואף התקשה להביע אמפתיה למתלונן. שירות המבחן התרשם כי הנאשם הינו בעל ביטחון והערכה עצמית נמוכים, בעל סף תסכול נמוך ולוקה בחוסר בשלות רגשית. שירות המבחן התרשם בצורך טיפולי גבוה כדי למנוע הישנות מעורבות פלילית מצד הנאשם, ברם,

הנאשם מסר כי "אינו סבור שיוכל להסתייע ממהלך טיפולי". על כן, לא בא שירות המבחן בהמלצה לענישה שיקומית.

4. בטיעוניה לעונש עמדה המאשימה על כי הנאשם הוא שיזם את תחילת הארוע, והוא שהסלים את הארוע כששב והגיע, ביוזמתו, אל המתלון, לאחר שכבר לא היו זה ליד זה.

בשים לב לחומרת הפגיעה ותוצאותיה, ונוכח מיאוננו של הנאשם להליך טיפולי, עתרה המאשימה לקביעת מתחם ענישה הנע בין שלוש שנות מאסר וחצי ועד שש שנות מאסר, תוך עתירה כי הענישה תמוקם בחלק תחתון-בינוני של המתחם.

5. ב"כ הנאשם טען תחילה כי המתלון החלים לחלוטין מהפגיעה שגרם לו הנאשם, וכשהתבקש להביא בעניין זה עדים או ראיות, ציין בדיון נדחה כי המתלון לא יכול היה להתייצב לעדות, כדי להעיד על מצבו העדכני. לצד זאת, טען הסנגור כי הנאשם הינו צעיר בגיל, שטרם פיתח בשלות בוגרת. צוין כי בין הצדדים נערכה סולחה (ראו מסמך במ/1) ובמסגרתה שולמו למתלון פיצויים בגין נזקיו. הסנגור סבור כי בנסיבות, מתחם הענישה ההולם נע בין 6 ועד 24 חודשי מאסר, כשיש למקם את הנאשם בתחתית המתחם, נוכח עברו הפלילי הנקי ויתרת הנסיבות שפורטו.

6. הנאשם מסר בדברו האחרון כי הוא מתחרט על מעשהו, אותו הגדיר כטעות.

דין והכרעה:

7. מגיפת האלימות המשתוללת במרחב הציבורי, וביתר שאת בקרב נהגים המשתמשים בדרך, מודגמת בנסיבות המקרה: על לא מאומה, נדקר המתלון ונפגע פגיעות פיזיות משמעותיות שחייבו אשפוז ממושך. אין לדעת האם חזר לאיתנו, ברם ברי כי הוא נושא עמו זכרונות קשים מהארוע שזכרם לא יפוג במהרה. לארוע אף היה פוטנציאל של פגיעה קשה יותר בשים לב לשימוש בסכין ודקירה בפלג גוף עליון, מה שמקרב חשש לפגיעה באיברים חיוניים.

מדיניות הענישה שבה והדגישה את הצורך בהטלת עונשים מרתיעים כדי להרים תרומה להשבת הבטחון במרחב הציבורי ומיגור האלימות מתוכו. כפי שנפסק לא אחת "נוהגם של מקצת אנשים ליישב חילוקי-דעות ביניהם במוטות ברזל, בקרשים ובסכינים, נוהג מגונה הוא. ראוי הוא לתגובה קשה של בתי המשפט. תת תרבות הסכין כפי שאמרנו לא אחת, דינה כי תיעקר והעושים יענשו בכל חומרת הדין. יצא הקול מבית-המשפט וידעו הכל, כי הנועץ סכין בגופו של הזולת ייסגר בבית האסורים לתקופות-שנים" (ע"פ 1554/13 פלוני נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו - 19/5/2015).

הנאשם במעשיו פגע באינטרס ציבורי של בטחון הציבור וזכותו של כל אדם לשלמות גופו.

מידת הפגיעה הינה ברף בינוני בשים לב לטיב המעשה - דקירה אחת ולתוצאותיה, כאמור. העובדה כי המתלונן ניפץ את שמשות מכוניתו של הנאשם, ודאי שאינה מצדיקה עשיית דין עצמי כפי שעשה הנאשם.

זאת ועוד; מתחייבת בענייננו מידת הרתעה משמעותית נוכח הערכת שירות המבחן, כמפורט מעלה, ומיאון של הנאשם למזעורו של הסיכון בדרך של דחיית כל אפיק טיפולי. נוכח השתלטות האלימות על המרחב הציבורי, כמשתקף, חדשות לבקרים, מאירועים המתרחשים בתכיפות מדאיגה, סברתי כי יש לקפל בעונשו של הנאשם גם שיקולים של הרתעת הרבים לבל ינקטו כמנהגו של הנאשם.

בנסיבות, ומשיש להשקיף על מכלול העבירות כארוע אחד, ראיתי לקבוע מתחם ענישה הנע בין שלושים (30) ועד שישים (60) חודשי מאסר, זאת לצד מאסר על תנאי. פיצוי לנפגע העבירה כבר ניתן, ומשזה לא טרח להתייבץ למתן עדות על מצבו העדכני, לא כשהוזמן מצד התביעה ולא כשהוזמן מטעם הסנגור, לא ראיתי להוסיף ולזכותו בפיצוי נוסף.

8. לא באו בפניי שיקולים המצדיקים סטייה, לקולא או לחומרה, ממתחם הענישה.

9. בקביעת עונשו של הנאשם בתוך המתחם, ראיתי ליתן את הדעת להודאתו המיידית, גילו הצעיר ועריכת הסולחה בין הצדדים, במסגרתה פוצה נפגע העבירה.

אחר כל האמור, ראיתי לגזור את העונש ברף הנמוך של המתחם, אם כי לא בתחתיתו וזאת משיקולי הרתעת הרבים המתחייבים כאן.

אחר כל הדברים, אני דן את הנאשם לעונשים הבאים:

(33) שלושים ושלושה חודשי מאסר אשר יהוו עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל ומנינם מיום מעצרו בתיק זה - 16/2/22.

לצד עונש זה ובנוסף, אני גוזר לנאשם (12) שנים עשר חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו, ישוב ויעבור כל עבירה שעניינה גרימת חבלה חמורה לזולת.

עוד אני גוזר לנאשם (3) שלושה חודשי מאסר אותם לא יירצה אלא אם בתוך 3 שנים מיום שחרורו ממאסרו ישוב ויעבור עבירת איומים או החזקת סכין שלא כדין.

ניתן היום, ג' טבת תשפ"ג, 27 דצמבר 2022, בנוכחות ב"כ המאשימה: עו"ד יאיר גויכמן; ב"כ הנאשם: מתמחה לורנס דחאברה ממושרד עו"ד מראם חמוד והנאשם באמצעות ויעוד חזותי. הוסבר לנאשם באופן מפורט תוכן גזר הדין.

זכות ערעור כחוק, הודעה.